

בבית המשפט העליון

בש"פ 6552/05

בש"פ 6432/05

בש"פ 6388/05

בפני: כבוד השופטת א' פרוקצ'יה

העורר בבש"פ 6552/05: ראסם עבידאת

העורר בבש"פ 6432/05: אחמד מסלמאני

העורר בבש"פ 6388/05: נאסר אבו חדיר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
30/06/2005 בב"ש 4571/05 בת"פ 841/05, שניתנה
על ידי כבוד השופט מ' רביד

תאריך הישיבה: ג' באב התשס"ה (08.08.05)

בשם העורר בבש"פ 6552/05: עו"ד מאהר חנא
בשם העורר בבש"פ 6432/05: עו"ד לאה צמל
בשם העורר בבש"פ 6388/05: עו"ד רמי עותמאן

בשם המשיבה: עו"ד גאולה כהן

החלטה

-

1. העוררים נעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט רביד). הם עוררים לבית משפט זה על מעצרום.

2. נגד העוררים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חברות בארגון טרור ופעילות בארגון טרור בניגוד לסעיפים 2 ו-3 לפקודה למניעת טרור, תש"ח-1948. הרקע לאישומים בכך כי במועד שקדם לשנת 2000 התגייסו העוררים לארגון החזית

העממית לשחרור פלסטיין המוגדר כארגון טרור, ופעלו במסגרתו לאורך השנים עד להגשת כתב האישום. במסגרת חברותם בארגון פעלו העוררים במשרדי הארגון, השתתפו בכנסים שהארגון ערך, ונשאו דברים במסגרתם. עורר 1 היה אף אחראי למימון פעילות תנועת הנוער של הארגון ושימש איש הקשר שלה עם בכירי הארגון. במסגרת חברותם של העוררים בארגון, הם ביצעו בין היתר, את הפעולות הבאות:

א. במהלך שנת 2004, העביר עורר 1 כספים למעתצם שיח' לצורך ביצוע פעילויות שונות של הארגון. על פי בקשתו, העביר עורר 1 באמצעות עורר 2 800 ₪ לצורך עריכת מסיבה למסיימי בחינות הבגרות מטעם הארגון שנערכה באוגוסט 2004 במוסדות י.מ.ק.א בירושלים. עורר 3 נכח מטעם הארגון במסיבה.

ב. במהלך שנת 2004, העביר עורר 1, לשיח' כספים עבור רכישת מתנות לכלואי הארגון.

ג. בראשית 2005, השתתפו העוררים בכינוס של הארגון שנערך בא-טור, ונאמו בזה אחר זה בנושא השתתפות הארגון בבחירות ברשות הפלסטינית.

ד. בסמוך לכך, בקרו עורר 1 ואדם נוסף, צלאח חמורי, את מחמד חנפסה, אשר שוחרר אותה עת מהכלא, בו ריצה עונש מאסר בגין חברותו בארגון. עורר 1 הזדהה כנציג הארגון והציע לו סיוע מטעם הארגון אם יתקל בקשיים כלשהם. לאחר מכן, חמורי יצר קשר עם חנפסה וביקש ממנו לאתר דירה כדי שתשמש לפתיחת מועדון עבור הארגון בעזריה. לאחר מעצרו של חמורי, יצר עורר 1 קשר עם חנפסה כדי לברר אם נמצאה דירה, וכשנענה בשלילה, עודד עורר 1 את חנפסה להמשיך בחיפוש אחר דירה מתאימה. כן ביקש עורר 1 מחנפסה כי יסייע למועמד של הארגון במערכת הבחירות של הרשות הפלסטינית.

ה. בהזדמנות נוספת, יצר עורר 1 קשר עם חנפסה וביקש ממנו לחלק בשר למשפחות שכולות ומשפחות אסירים של הארגון בעזריה. חנפסה נעתר לבקשת עורר 1, אשר דאג להעברת משלוח בשר לחנפסה לחלוקה.

ו. בחודש מרץ 2005 ארגן עורר 1 פגישה של פעילי הארגון מירושלים, אבו-דיס, ועזריה. בישיבה באבו דיס, נאמו עורר 1 ועורר 3 בפני הפעילים, ודנו בפעילות הארגון.

ז. כשבוע לאחר מכן, השתתפו העוררים במפגש של פעילי הארגון בא-רם, בו הוחלט על הקמת ועדות איזוריות שיפעלו בבחירות לרשות הפלסטינית.

האישומים מייחסים לעוררים חברות בארגון טרוריסטי, וקידום פעילות בארגון בין היתר באמצעות השתתפות בדיונים, ארגון פעילויות, ונשיאת דברים בכנסים.

3. עם הגשת כתב האישום, בקשה המדינה לעצור את העוררים עד תום ההליכים נגדם. בית המשפט המחוזי נענה לבקשה והורה על מעצרו לאחר שמצא כי קימת תשתית ראייתית מספקת, כי מתקיימות עילות מעצר וכי בנסיבות הענין חלופות מעצר אינן מתאימות.

בית המשפט מצא כי קימות כנגד העורר 1 ראיות לכאורה להיותו ממונה על ענייני כספים בארגון, וכן לפעילותו במסגרת הארגון כפי שבאה לידי ביטוי במפגשו עם חנפסה, בפעילותו לחלוקת בשר למשפחות אנשי הארגון, ולהשתתפותו הפעילה בכנס אבו-דיס (עדויות מחמד חנאפסה, ג'אבר, מוחמד סנאווי, ומסדר התמונות).

אשר לעורר 2, מצא כי קימות ראיות לכאורה להשתתפותו בישיבת הארגון באבו-טור, לנאום שם, לחלוקת כרוזים על ידו, ולמעורבותו בהעברת כספים למסיבת תלמידים של הארגון. כן מצא כי ישנן ראיות בדבר השתתפותו במפגש פעילי החזית העממית בא-ראם (עדויות מעתצם שיח', מוסא דרוויש, מוחמד סינתאווי, ומסדר זיהוי תמונות).

אשר לעורר 3 – מצא כי ישנן ראיות בדבר השתתפותו במסיבת תלמידי הארגון, השתתפותו במפגש פעילי הארגון בא-טור ובנאום שם, ובדבר השתתפותו במפגש אבו-דיס ונאום שם (עדויות באסם עאבד, מעתצם שיח', מחמד חנאפסה, מחמד סנאווי, ג'בר ג'בר, ומסדר זיהוי תמונות).

מתשתית הראיות האמורה, הסיק בית המשפט המחוזי כי מדובר בפעילים בארגון טרור, הממלאים תפקידים בהנהלה, משתתפים בדיונים ובקבלת החלטות במסגרת הארגון, ונואמים באסיפות פומביות. לדבריו, פעילות זו טומנת בחובה סכנה מרובה המבקשת להעצים את פעילות הזרוע הצבאית של הארגון, שמטרתה לקדם פעילות טרור נגד ישראל. מוסיף בית המשפט כי "יש גם ראיות שהמסך המבדיל בין פעילות צבאית לפעילות לצרכי רווחה או פעילות הסברתית ותעמולתית הינו דק מן

הדק", ולפיכך מסוכנות העוררים אינה נגרעת בכך שהפעילות המיוחסת להם בארגון נושאת אופי אזרחי ולא צבאי.

לאור מסקנות אלה קבע בית המשפט קמא באשר לעוררים כי מדובר בפעילות אידיאולוגית החותרת תחת בטחון המדינה, שחלופת מעצר אינה הולמת אותה, משאין היא יכולה להפיג את מסוכנותם של העוררים. חיזוק לכך נמצא בעובדה כי כנגד כל העוררים הרשעות קודמות בעבירות בטחוניות. לאור כל אלה, הורה על מעצרם עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. העוררים טוענים כי אין מקום למעצרם עד תום ההליכים, ויש לשחררם בחלופת מעצר.

עורך 1 טוען כי אין ביסוס לכאורי בראיות לאישומים נגדו. העדויות עליהן מתבססת התביעה מלאות סתירות פנימיות וחיצוניות. חומר הראיות גם אינו מצביע על כוונת העורר לסייע לארגון טרור. העורר, אשר סייע לארגון מסיבת תלמידי בית ספר עירוני, ונאם נאומים פוליטיים הנוגעים לבחירות לרשות הפלסטינית לא התכוון במעשיו לקדם פעילות טרור, ואין לקבל את הקביעה השיפוטית לפיה במעשיו טמון פוטנציאל לפעילות חבלנית. מדובר, כנטען, בפעילות אזרחית באופייה, ובכללה ארגון מסיבה לבוגרי תיכון או חלוקת בשר ומתנות למשפחות אסירים או משפחות שכולות וביצוע פעולות הסברה בנושא בחירות לרשות הפלסטינית, אשר כולם אינם בגדר עבירה ואין בהם כל מסוכנות. עוד נטען כי לא מתקיים בעניינו יסוד "מילוי תפקיד בהנהלת ארגון טרור", כאמור בהוראת סעיף 2 לפקודה, ובהיותה דין פלילי, יש לפרשה בצמצום.

עוד נטען כי לא מתקיימת כאן עילת מעצר. העובדות המפורטות כתב האישום, גם בהנחה כי יש ראיות לביסוסן, אינן מעידות על מסוכנות העורר. יתר על כן, מכל מקום, ישנה חלופת מעצר בית יעילה בביתו של העורר כשהוא מנותק מקו טלפון בעיר נצרת, המרוחקת מרחק רב ממקום ביצוע העבירות המיוחסות לו. בידוד זה בביתו יבטיח כי לא יבוצעו גם אותן פעולות אזרחיות המיוחסות לו באישומים.

5. בעניין עורך 2 נטען כי כלל לא ניתן להסיק מחומר הראיות כי התגייס לארגון החזית העממית. לדבריו, הוא כבר נשפט והורשע בעבר בשנת 2001 בגין חברות בארגון ולכן לא היה מקום לדונו על כך שוב, ובית המשפט קמא בענייננו לא התייחס לטענה זו בהחלטתו. כן נטען כי הראייה היחידה עליה בנוי כתב האישום נסמכת על

עדות שמיעה בלתי קבילה. לדבריו, העורר השתתף בהרצאות ובסדנאות לפיקוח על הבחירות הראשיות לרשות הפלסטינית, שאין בהן כל יסוד בלתי חוקי. אשר להעברת כספים לצורך מסיבה לבוגרי הארגון, הרי לא רק שאין ראייה למעורבותו בכך, גם לא הוכח קשר בין העברה זו לבין פעילות בארגון. אפילו יוכח כי הכסף היה מיועד לפעילות בלתי חוקית, גם אז לעורר לא היתה מודעות לכך. נטען עוד כי לא נשקפת מהעורר כל מסוכנות. הוא רופא מכובד בקהילתו, האחראי על קליניקות לבריאות הציבור בשטחי הגדה המערבית. לדבריו, מסקנת בית המשפט בדבר מסוכנותו נובעת מחוות דעת איש השב"כ שהוגה לבית המשפט, הנשענת על אימרות עצורים אחרים של הארגון שאינם עדים במשפט, ועל ציטוטים מאתר האינטרנט של הארגון, ועל אלה לא ניתן להסתמך לצורך הליך המעצר. עוד נטען כי אפילו קימת עילת מסוכנות, יש להעדיף חלופת מעצר ולהחילה במקרה זה.

6. אשר לעורר 3 נטען, ראשית, כי לא מתקיימת בעניינו דרישת הראיות לכאורה. לא הוכח כי האספות והכנסים בהם השתתף אורגנו על ידי ארגון החזית העממית. המדובר הוא באספות פוליטיות שנערכו לקראת בחירת יו"ר הרשות הפלסטינית, ועיקר חומר הראיות נסמך על הודעות מספר עדים בהן נדונה פעילות גורמים אחרים במסגרת הארגון. איזכורו של העורר 3 בהודעות אלה הוא טפל, וגם לא עלה בהקשר לפעילות חברתית-פוליטית המפורטת בכתב האישום. הקישור היחיד בהודעות העדים בין העורר לבין פעילותו בארגון הינן בגדר עדיות שמיעה שאינן קבילות בהליכים המשפטיים. כן נטען כי אפילו יוכחו עובדות האישום, אין בכך כדי לבסס את יסודות העבירות בהן הוא מואשם. יתר על כן, לא מתקיימת כאן עילת מעצר שכן אין חשש למסוכנות או שיבוש הליכי משפט. מדובר, לכל היותר, בפעילות חברתית הנעדרת כל מסוכנות. שגה בית המשפט קמא בכך שלא בחן כלל חלופת מעצר תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של העורר, כפי שמחייבת ההלכה הפסוקה.

7. ב"כ המדינה טוענת כי חומר הראיות בתיק התביעה מבסס בצורה מספקת את האישומים כנגד שלושת הנאשמים. עוד היא מציינת כי לכל אחד מהעוררים עבר פלילי בעבירות בטחוניות. העוררים מופללים על ידי מספר אנשים אשר נחקרו, ואשר הם עצמם מעורבים בפעילות עויינת למדינת ישראל במסגרת הארגון. היא עומדת על כך שמהעדויות עולה כי העוררים מופיעים יחדיו בחלק ניכר מארועי הארגון, והדבר שולל אפשרות של השתתפות תמימה בארוע זה או אחר. היא מסכימה כי מדובר לכאורה בפעילות בעלת אופי אזרחי, אך לדבריה, אין הדבר גורע מהפליליות של מעשי העוררים המקדמים ארגון בעל אופי טרוריסטי המסכן את בטחון המדינה. לאור זאת,

קימת חזקת מסוכנות ביחס לעוררים שלא הופרכה, המתעצמת נוכח עברם הפלילי בעבירות מאותו סוג ונחישותם לחזור למעורבות בפעילות המסכנת את בטחון המדינה.

ב"כ המדינה בקשה להציג חומר חסוי לענין עילת מעצר בגין מסוכנות העוררים. באי כח העוררים התנגדו להגשת חומר זה. החלטתי לקבל את החומר החסוי לעיון בהקשר להיבט עילות המעצר בלבד, לאור הלכה פסוקה מן העבר אשר הכירה בפרקטיקה זו, כל עוד היא מוגבלת לעילות מעצר להבדיל מאשר לביסוס העבירות נשוא כתב האישום, לגופן. החומר החסוי התקבל כאמור תוך מודעות לכלל לפיו ערכו הראיתי מושפע מן העובדה כי לצד שכנגד לא ניתנה האפשרות לעיין בו ולהתייחס אליו (בש"פ 2845/05 מדינת ישראל נ' עודד גולן; בש"פ 597/93 מדינת ישראל נ' אבוטבול, פד"י מז(1) 340, פסקה 4; בש"פ 2857/01 מוגרבי נ' מדינת ישראל; בש"פ 3976/03 שלוש נ' מדינת ישראל).

8. בחנתי את חומר הראיות שבידי התביעה, תוך התייחסות לקטעים ממנו שהסניגוריה בקשה להדגיש. באתי לכלל מסקנה כי האישומים כנגד העוררים מבוססים על תשתית ראייתית לכאורית, המספקת להוכחת אשמתם, כנדרש לצורך מעצר עד תום ההליכים.

עורר 1 – ראסם עבידאת

בהודעת מוסא דרויש מיום 16.3.05 (שעה 15:19) הוא מוסר מידע רב על שורה של פעילים בארגון החזית העממית. בין היתר הוא מציין כי בהזדמנויות שונות, נפגש בעורר 1 במשרדי החזית העממית בואדי ג'וז. בהודעתו מיום 10.4.05 (שעה 16:45) הוא מתאר ישיבה של החזית העממית בא-טור, שם נכחו כ-25-20 פעילי התנועה, ובהם נכח עורר 1, אשר גם נאם ודיבר על השתתפות הארגון בבחירות לרשות הפלסטינאית. הוא התייחס אליו ואל אחרים כפעילים בארגון בירושלים. הוא זיהה במסדר תמונות את עורר 1.

בהודעת מענת'צם שיח' מיום 7.4.05 הוא מעיד על פעילותו בארגון ועל מסיבת תלמידים שארגנו ב-2004 לסיום בחינות הבגרות שלהם בי.מ.ק.א. את כל הכסף למסיבה קבלו מעורר 1, כמי שאחראי, לדבריו, על הנהלת הכספים של החזית העממית בירושלים ומחלק כספים לתנועות (עמ' 2). לדבריו, מדי פעם הוא ואחר היו מתקשרים לעורר 1 כדי לבקש ממנו כסף עבור פעילויות בתנועה, ובין היתר, הוא מתאר את פנייתו לעורר 1 כדי לקבל מימון למסיבת התלמידים אשר הגיע אליו באמצעות עורר 2 (עמ' 3). הוא

מתאר גם את המפגש בא-טור של חברי החזית העממית בו נכח, בין היתר, גם עורר 1. מטרת הפגישה, לדבריו, היתה לברר מה תעשה החזית העממית בענין הבחירות לרשות הפלסטינית. חלק מפעילות בארגון היתה כרוכה בביקורים במשפחות אסירי הארגון ומתן מתנות, שהמימון לכך ניתן על ידי עורר 1. בהודעתו מיום 13.4.05 חוזר מעתצם שיח' על כך כי עורר 1 נאם בישיבה בשנת 2005 לפני הבחירות לרשות הפלסטינית. גם הוא זיהה את עורר 1 במסדר תמונות.

בהודעת מחמד חנפסה מיום 28.4.05 הוא מספר כי לאחר שחרורו מהכלא בעקבות ריצוי עונש בגין פעילות בארגון טרור, הגיע אליו העורר 1 עם צאלח חמורי כנציגי ארגון לסייע לו, ובהודעתו מיום 3.5.05 הוא אומר שידע כי הוא פעיל הארגון. אלה יצרו עמו קשר גם לאחר מכן, בענין קידום פעילויות שונות בארגון (עמ' 1-2). בהודעתו מיום 4.5.05 הוא מתאר מפגש של פעילי הארגון באבו דיס ועזריה שעורר 1 השתתף בו. בהודעתו מ-15.5.05 הוא מתייחס לפניית עורר 1 אליו בענין חלוקת הבשר למשפחות אסירי והרוגי התנועה, שליחות שהוא ביצע. גם עד זה זיהה את העורר 1 במסדר תמונות.

ג'בר ג'בר בהודעתו מיום 5.5.05 מתאר כנס של פעילים באבו דיס ומערב את עורר 1 כמי שלקח חלק במפגש זה, וכמי שנאם בו. הוא מרחיב דברים על פעילותו של עורר 1 ועל שליטתו בענייני כספים של הארגון. גם הוא זיהה את עורר 1 במסדר תמונות.

בהודעתו של מוחמד סינאווי מיום 11.5.05 הוא מזכיר את ישיבת החזית העממית בבי"ס אונר"א באבו דיס בה היה נוכח גם עורר 1 שנושאה היה קשור לפעילות הארגון בקשר לבחירות לרשות הפלסטינית, ולאחר מכן היה לכך המשך במפגש בא-ראם שגם שם נכח העורר 1. גם הוא זיהה את עורר 1 בתמונות.

לעורר 1 הרשעה קודמת בפעילות בארגון טרור ובמתן אמצעים לביצוע פשע מיום 11.9.2001 (פ"ח 4028/01). הוא נדון על עבירות אלה ל-24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

עורר 2 – אחמד מסלמאני

9. בהודעתו של דרוויש מ-10.4.05 הוא קושר את עורר 2 כמי שהשתתף בישיבת הארגון בא-טור ביחד עם עוד 20-25 פעילי הארגון, וכמי שנאם במסגרת מפגש זה

וחילק כרוזים לגבי בחירות ברשות הפלסטינאית. הוא אמר באותו הקשר כי אלה שהיו שם הם פעילי החזית העממית בירושלים, ו"אלו חברי המפקדה שלהם".

בהודעת מעתצם שיח' מ-7.4.05 הוא קושר את עורר 2 לפעילי תנועת החזית העממית, ומספר כי כסף למסיבת הבוגרים של הארגון נתקבל מעורר 1 באמצעות עורר 2 (עמ' 3). הוא חוזר בהמשך ומספר על הפגישה של הפעילים לפני הבחירות בה נכח גם עורר 2, שעניינה היה גיבוש פעולתה של החזית העממית בענין הבחירות (עמ' 4-3). גם בהודעתו מיום 13.4.05 הוא חוזר על כך שקיבל כספים מעורר 2 כדי לבצע את פעילות הארגון ביחס לצעירים, וכי בישיבה בסוואנה ב-2005 לפני הבחירות נאם גם עורר 2. הוא זיהה את עורר 2 בתמונות.

בהודעת טינאווי מ-11.5.05 הוא מתאר מיפגש פעילי חזית עממית בא-רם, בו נכח גם עורר 2, ובה הוחלט כיצד לפעול בבחירות לרשות הפלסטינית.

ג'בר ג'בר בהודעתו מיום 5.5.05 מספר על הכנס בא-ראם, ובו פגש בפעילי החזית העממית, והוא מזהה בתמונות את עורר 2 כמי שנכח במקום.

לעורר 2 עבר פלילי בעבירות בעלות אופי בטחוני. הוא הורשע בעבר בחברות בהתאגדות בלתי חוקית ב-1984 ובהשתייכות לארגון טרוריסטי ב-2002, ונגזר עליו עונש מאסר ל-15 חודשים.

עורר 3 – נאסר אבו-חדיר

10. מעורבות עורר 3 בפעילות בארגון החזית העממית עולה מן הראיות הבאות:
בהודעת דרוויש מיום 16.3.05 הוא מציין (בעמ' 6) כי כשהיה מגיע למשרדי החזית העממית בואדי ג'וז בהזדמנויות שונות פגש שם, בין היתר, בעורר 3. בהודעתו מיום 31.3.05 הוא מציין כי ראה את עורר 3 בשנת 2004 בי.מ.ק.א אך במסדר זיהוי לא היה בטוח בזיהויו. בהודעתו מיום 24.3.05 הוא מתייחס למסיבת התלמידים מטעם ארגון החזית העממית בי.מ.ק.א ומציין שוב כי נכח שם עורר 3, אם כי העיד שאינו יודע על הקשר שלו לחזית העממית (עמ' 3). בהודעתו מ-10.4.05 העיד על ישיבת החזית העממית בא-טור, בה נכח גם עורר 3 "גם הוא בחז"ע" והוסיף "אני חושב שכולם שם הם פעילים בחז"ע בירושלים ואלו חברי המפקדה שלהם" ... (עמ' 2).
בהודעת בטאם עאבד מיום 21.3.05 המתאר את מסיבת התלמידים שנכח בה גם "נאצר אבו חדיר משועפאט, בן 50 בערך, והוא מוכר מהחזית העממית" .. (עמ' 2). בהודעתו מיום 3.4.05 הוא מתאר את המסיבה בי.מ.ק.א, ולדבריו, הוא מכיר את עורר 3, ו"ידוע

שהוא שייך לחזית העממית", אף שהוא מוסיף כי אינו יודע מה הקשר שלו לחזית העממית.

מהודעת מונעתצם שיח' מ-7.4.05 עולה כי פרט לעורר 1 שהיה אתו בקשר, היו עוד אנשים ששייכים לתנועה, וביניהם עורר 3. כן הוא מציין כי במפגש בא-טור היו פעילים בחזית העממית, וביניהם עורר 3. בהודעתו מיום 13.4.05 הוא מציין כי בישיבה בסוואנה בשנת 2005 לפני הבחירות לרשות הפלסטינית דיבר גם עורר 3 כ-5 10 דקות (עמ' 2-3), הוא זוהה במסדר תמונות.

בהודעת מוחמד חנאפסה מ-4.5.05 הוא מתאר את מפגש פעילי החזית העממית לפני הבחירות ולדבריו, יחד עם עורר 1 הגיע גם עורר 3 ודיבר על הבחירות ועל הפעילות שצריך לעשות במסגרת הארגון בקשר לכך. הוא זוהה במסדר תמונות.

ג'בר ג'בר בהודעתו מיום 5.5.05 מתאר אף הוא את מפגש החזית העממית באבו דיס, שם פגש את עורר 3 כאחד האחראים על הכנס של תושבי ירושלים. בכנס נאם עורר 3 ודיבר על מעורבות החזית העממית בבחירות ברשות הפלסטינאית, (עמ' 2-3) הוא מתייחס גם למחלוקת שהתעוררה בענין סיוע כספי מטעם הארגון שעוררים 1 ו-3 היו מופקדים עליו (עמ' 4). עורר 3 זוהה על ידי ג'אבר במסדר תמונות.

סינאווי (בהודעה מיום 11.5.05) מתאר גם הוא ישיבה של החזית העממית באבו-דיס שבה עורר 3 ואחרים לקחו חלק בהקשר לבחירות לרשות הפלסטינית. לאחר מכן הוא מתאר מפגש נוסף בא-ראם שגם שם נכח עורר 3 ואחרים ובו הוחלט על הקמת ועדות שיפעלו בכל איזור ירושלים בהקשר לבחירות. הוא זיהה את עורר 3 במסדר תמונות.

לעורר 3 הרשעות קודמות, בין היתר, בחברות בהתאגדות בלתי חוקית ב-1972, בגינה נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל; חברות בהתאגדות בלתי חוקית במרץ 1981, בגינה נגזרו עליו 5 שנות מאסר בפועל; ידוי אבנים והשתתפות בהתקהלות אסורה באוקטובר 1980, בגינם נגזר עליו חודש מאסר בפועל; וכן השתייכות לארגון טרור בפברואר 2000, בגינה נגזר עליו מאסר ל-11 חודשים.

11. בחומר הראיות יש כדי להוכיח, לכאורה, את אשמתם של העוררים בעבירות על סעיפים 2 ו-3 לפקודה למניעת טרור, המיוחסות להם.
סעיף 2 לפקודה קובע:

"פעילות בארגון טרוריסטי

אדם הממלא תפקיד בהנהלה או בהדרכה של ארגון טרוריסטי, או משתתף בדיוניו או בקבלת החלטותיו של ארגון טרוריסטי, או משמש חבר בבית דין של ארגון טרוריסטי, או נואם נאום תעמולה באסיפה פומבית או ברדיו מטעם ארגון טרוריסטי, יואשם בעבירה, ובצאתו חייב בדין יהא צפוי לעונש מאסר עד עשרים שנה."

סעיף 3 לפקודה קובע:

"חברות בארגון טרוריסטי

אדם שהוא חבר בארגון טרוריסטי ייאשם בעבירה, ובצאתו חייב בדין יהא צפוי לעונש מאסר עד חמש שנים."

שלושת העוררים חברים בארגון החזית העממית וממלאים תפקיד פעיל במסגרתו. הם לוקחים חלק פעיל בהנהלתו של הארגון באיזור ירושלים, משתתפים בדיוניו ובקבלת החלטותיו, נואמים במפגשים ובארועים של הארגון. מסקנה זו נלמדת מפסיפס של הודעות עדים המעורבים, הם עצמם, בפעילות ארגון טרור כנגד ישראל, המתארים בפירוט רב את דרכי פעילותו ואת מעורבותם של העוררים במסגרתו.

אמת הדבר, כי הפעילות המיוחסת לעוררים כעולה מחומר הראיות נושאת אופי אירגוני-אזרחי ולא צבאי. מדובר בהנהלת כספים למימון פעילויות שונות, מתן סיוע כספי לארוע של צעירי הארגון, בעזרה למשפחות נזקקים הקשורות לארגון, בעזרה לאסיר משתחרר השייך לארגון, ובמעורבות בפעילות הארגון סביב נושא הבחירות לרשות הפלסטינית ששלושתם נוטלים בה חלק. ההקשרים הפרטניים של הפעילויות השונות אינם בעלי משקל מיוחד כשלעצמם, אלא שבהצטברותם הם משרטטים תמונת פעילות שיטתית במהלכו של הארגון, ומעידים על מעורבות עמוקה בהשגת יעדיו – שהם הפעלת טרור נגד ישראל במטרה לפגוע בבטחון המדינה. נכון הוא כי סיוע כספי למסיבת בוגרי בי"ס תיכון או חלוקת מתנות למשפחות נזקקות, או עזרה לאסיר משתחרר עשויים להיות, כשלעצמם, מעשים "תמימים" בהקשרים אחרים. אולם בהקשר שלפנינו פעולות אלה קשורות בהנהגת גוף אשר, בצד פעילותו האזרחית, יש לו פן צבאי-טרוריסטי שנועד להשגת תכלית של לוחמת טרור המכוונת לפגוע פגיעות בנפש באזרחי מדינת ישראל. על פני הדברים, פעילותו האזרחית של הארגון נועדה לסייע לפעילות הצבאית ולשמש בסיס ותשתית לה. לא הוכח בפנינו אחרת. משכך, לא

ניתן לבודד בין הפונקציה האזרחית לפונקציה הצבאית בפעילותו של הארגון, וכל אבחנה והפרדה ביניהם היא מלאכותית ושגויה. הפונקציה האזרחית מזינה את התכלית הצבאית, והתכלית הצבאית מספקת את העילה והתכלית לפעילות הכספית האזרחית ולהזרמת המימון הנדרש לפעילות הארגון, ובכלל זה גם למעשי עזרה לנזקקים, ולקיום פעילויות חברתיות בין צעירי הארגון כדי לעודד את מעורבותם והשתייכותם לארגון (בש"פ 7385/03 אגבריה נ' מדינת ישראל; בש"פ 7223/03 שיח' דאיד (בן טאלח) מחאג'נה נגד מדינת ישראל).

פעילותה של החזית העממית מסכנת את שלום אזרחי המדינה. פעילות זו סמוכה כמטחוווי קשת לבתיהם של אזרחי ישראל והיא מאיימת איום ישיר וקשה על חייהם ועל שלומם. על המדינה ומערכת המשפט להגן על שלום הציבור מפני הסיכון הנשקף מארגון הטרור, ואחת הדרכים לעשות זאת היא באמצעות ניטרולם של מנהיגי הארגון מכוחם וממעמדם, והחלשת יכולתם לקדם את פעילות הארגון – בין במישרין, במישור הצבאי ובין בעקיפין, בדרך פיתוח הזרוע האזרחית של פעילות הארגון.

מהאמור לעיל עולה המסקנה כי ישנה תשתית ראיות לכאורה כנגד העוררים. אציין בהקשר זה כי, אף שעיינתי בחומר החסוי שהוגש לי על ידי המדינה ביחס לפעילות המעצר, לא ראיתי לנכון להסתמך עליו, והחלטתי זו נסמכת אך ורק על חומר הראיות הגלוי שנפרש בפני הצדדים ובית המשפט.

עילות מעצר

12. בעניינם של העוררים קמה עילת מעצר בגין מסוכנות נוכח חברותם בארגון טרור ופעילותם במסגרתו. מעורבות זו בארגון טרור יוצרת חזקת מסוכנות על פי חוק המעצרים (סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק זה; בש"פ 8900/04 גול נ' מדינת ישראל (כב' השופטת נאור)). הפרכת חזקת המסוכנות רובצת על שכם העוררים, והיא לא הופרכה בנסיבות מקרה זה. מדובר בשלושה עוררים בעלי מעמד מוכר ונכבד בארגון, מבכירי הפעילים במסגרתו, השותפים לפעילות המתקיימת בו שותפות ישירה ויומיומית. מעמדם ותפקידיהם בארגון מגלמים את הסיכון הקיים מקיומו ופעילותו של הארגון גופו. הם מבטאים במעשיהם את מטרותיו של הטרור - פגיעה בבטחון המדינה ואזרחיה. בנסיבות אלה עומדת חזקת מסוכנותם בלא שהופרכה. כבר ציין בית משפט זה בעבר כי:

“...העברות כספים לתמיכה במשפחות מפגעים – מתאבדים ואסירים בטחוניים הן בגדר עידוד ותמריץ

לפעילות טרור רצחניות, ואין הן דומות לקיום מצוות
דתיות גרידא של תמיכה בעניים ובנזקקים, אשר העורר
ובאי כוחו מבקשים לחסות בצילן...”
(השופטת ביניש בפרשת שיח' ראיד (בן סאלח) מחאג'נה,
שם, פסקה 5).

חומרה יתירה מתלווה לעילת המסוכנות החלה בעניינם של העוררים נוכח
העובדה כי הם בעלי עבר פלילי קודם בעבירות בעלות אופי בטחוני. הם ריצו עונשי
מאסר בגין עבירות מסוג זה, והדבר לא הרתיעם לחזור לפעילות ענפה בארגון טרור
ואף לשאת במסגרתו בתפקידי הנהגה. מצב דברים זה משקף נחישות אידיאולוגית
והתמדה מצד העוררים במעורבות בפעילות המכוונת כנגד שלום הציבור בישראל,
וחזרה לפעילות כזו שוב ושוב גם לאחר הרשעות וריצוי עונשי מאסר. מציאות זו,
שמתמזגים בה אידיאולוגיה של טרור בד בבד עם מחוייבות להשגת מטרה, תוך נכונות
לשאת בסיכונים אישיים ולשלם מחיר אישי, טומנת בחובה סיכון רב לבטחון החברה
בישראל. כנגד סיכון זה על המדינה להתגונן באמצעים שהחוק מעמיד לרשותה.

13. נוכח אופי הסיכונים בהם מדובר, אין מקום בנסיבות הענין לחלופת מעצר לגבי
איש מן העוררים. חלופת מעצר בית אינה מאיינת פעילות אידיאולוגית של פעיל
בארגון טרור, היכול על נקלה לנהל את פעילותו העויינת, ולו דרך אמצעי תקשורת
כאלה ואחרים, מביתו. הסיכונים מפעילות ארגון טרור הם כבדים, ולפיכך אין לקחת
סיכון נגדי בשחרור פעילי ארגון לחלופת מעצר אלא מקום שחלופה כזו מספקת ערובה
נאותה להשגת תכלית המעצר תוך פגיעה פחותה בחירותם האישית של העצורים
(בש"פ 6031/01 קוטטרו נ' מדינת ישראל). הדבר אינו מתקיים בעוררים שלפנינו. אופי
העבירות המיוחסות להם על רקע קשריהם ופעילותם בארגון, העובדה כי לא נרתעו
מהמשך פעילות בארגון למרות עברם הפלילי המובהק בעבירות מסוג זה, ונחישותם
להמשיך בפעילות זו, על רקע אידיאולוגי כמו גם מעמדם הבכיר בארגון, כל אלה
מצביעים על כך שלא ניתן למנוע את הסיכון הנשקף מהם בגידרה של חלופת מעצר
(השווה, פרשת מחאג'נה, שם, פסקה 5).

לאור האמור, איני רואה מקום לקבלת העררים, ואני דוחה אותם.

העוררים ישארו במעצר עד לתום משפטם.

ניתנה היום, י"ב באב תשס"ה (17.8.05).

ש ו פ ט ת

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח.05065520_R05.doc
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il